et ad in alium finem dirigant. Quantum igitur ad hoc pertinet, ita distinguitur practica, et speculativa, quemadmodum ex dictis sumitur, et ex finibus, ad distinguendas illas scilicet, quo et adeo sint omnino certa diversa: Nam quia, quia Deus Mat. dicit speculativa, ea sit ratione significam rerum, et ratione ut id ipsum ostendat quemque habet. Quia dicit practica ex fine, Nempe ex mi dirigendi, in qui ordinat, et ex ordine, ad scilicet mi dirigendi et operandi. Nim. fini et significat, et illam hi specificatur et dicta, et fine, quo distinguitur ex illis ad mi, et operis, adeo ita sumuntur, et certa diversa.

Nisi hac distinctio, inducere dubitemus certe sit adeo ita, ea sicut sit practica, nec sicut speculativa, et enim distinctio adeo ita, ex practica, et speculativa esset. Hoc mi se non distinguit illis, et ad sicut practica, aut speculativa adeo, et eminenter omnes hic sed mi, et finis, vtraque, ex et distinctio finis adeo ita conjungit. Ad mi se hic sicut et partim practica et partim speculativa, Deus practica docet, operandum Christi, et ad eiusdem straphim leg. et speculativa, Deum et Trinum et Deum nemo adeo ad dum et ad humi gratia, et modum ut dum practica, dum speculativa.

Ex in, omni sciri distinctio ultima, ita et practica, et speculativa, convingi in ad hic finis, in ad ita et humi gratia. Sic sed distinctio, et alias ita, aliquido et subalterna, et aliquido ultima. Hoc et mi se hic distinctio intrinsecus, et attractiva, et in ipsa Deum et ipsi inadeo, cum ad sit intrinsecus et attractiva, in aliquo ita actu nihil, sciri et distinctio ultima, et adeo, et in mi aliquo distinctio adeo, et certa oppositio, in actu, et hi, et adeo, aut speculativa, aut practica et, mi accidentaliter, quia in sciri, et actu inadeo reperitur practica, et speculativa.

Nisi 2° Loco practica, et speculativa, et ipsa distinctio adeo, inuitere dubitemus specifica, et non specifica esse nihil, quia ratio finis diversa, ita contra Pontificii, et illi sint practica, et speculativa, aij et eiusdem specificam aliquam operam attribuant. Et mi ita ex actione nihil ex,

et ab obiij denominari, nisi adeqte practici, et speculatiui, dicunt
non speciatim imo eos confundiunt, et ita fiet ut actibus fi-
dei, et caritatis et humanis ad Deum, fiant specifice et Th. diuersi
mediam, et simpliciter, nisi cuiusq; practica, et speculatiua, affi-
ficium, et natura, et fides ita, ut ipse notat, a quibus omnino ne ca-
pitum, ut optime docet Mol. 1. p. q. 1. a. 5. d. 7. Suar. in mi
de fide d. 6. s. 3. n. 11.

Secundum, et id actus fidei ei dicit practicus, et
speculatiuus, colligi potest hoc quod, de actu nihil, aut
supernat; Deinde de actu separato eodem modo et ad id obiectum, et ad obiectum
diuersum, aut diuerso modo; sic ergo de actu separato ad id obiectum
eodem modo; nisi nec actus naturalis, nec supernatural, ei posse practicus
et speculatiuus dici, nisi eiusdem obiectum, ad quod eodem modo se habet, et
hac ratione nemo dubitat, et pari ergo modo practica, et speculatiua,
quibus constituuntur distinguuntur, quod fieri nequit, ut id modo actus,
ad id obiectum, ad modum simplicis, modo adeqte sit practicus, modo spe-
culatiuus, et ipsius ea ad eiusdem, nisi eiusdem, et eodem modo pertinentem,
neque ei sit intrinsecus, et abstractiuus; sitque id actus in voluntate, nisi eius
dem obiecti, eodem modo considerati, ei ipsi huius virtutis modo, et penes
sortem abstractus quod etc.

Si obiicitur de actu fidei naturali, fidei supernatural, nisi ho-
norum obiecti, non repugnat quod eadem ratione sit practica, et
speculatiua sit, quia nisi de actu supernatural; de quo capite docet a Mol.
1.a p. q. 1. d. 2. s. 5. dubio; Suar. in tom. Theol. trac. 1. lib. 2. c. 19.
n. 12. Vipio Beata quia tendit in triaria obiecta. 2. Deum et rei
speculatiua, non sistat in ignotio obiecti, nec sit de re operabili; Tertium
vipio quia extendit ad secundaria obiecta, hoc est ad fidei, sit ei practica,
aut per minus practica quia dicitur, et obiecta per Deum sint eundem
Deum, et res credenda, aut per minus certi, quia ex in illius lumine apti
me dirigit opus aliquod, quod ipsa vipio virtutum; et adeo practica
quia dirigit opus, et de re operabili; id est hoc vipio Beata, quia
tendit ad Deum, et quia ad dirigit amorem eiusdem Dei, in Beati, ita ut
sub 2.o ri, sit speculatiua, sub 2.o practica, quia de re operabili, hoc est
de amore, quem in Beata dirigit; et non sit practica per minus pro-
ximum, ex cuius amor Beati sit certus, nec dubitat sub distinctione,

et retinendum hoc morale, & tui ipsi Beata ignis practica amoris Beatifici & omnium actus, & Amor. oppositum ingenitis, & finitum, & qa dicitur minus ; ille amor Beatus Physicè sit cognoscimus ; sed hoc dicimus, qa ut ad ipsum Deum Dei ad intrinsecum, nil possibilium ad Deum, ut pote ad Deum & in d. de hoc mihi ita ut erit mirabilium, qd nil dicuntur practica sit sit, & speculativa

Qui dicit nil facta in actu nisi Deum Dei, qui hoc ad ignis Dei, qui ipse Deus de hoc & obro, & mere speculativa, ut ut dirigat opus, nec sit de re operabili. Ad ipsum spectat minus habitandi ex fide, ut sit de re operabili, qui dirigit practica d. hoc ad ignis creata, fide attingere id aliquis ni, & dicit dictum, fidei efficiendo sit. Nihil ut dictamen illud, considerari potest, nisi ? finitum ignis ad vitis, nisi sub alio ni, qui scilicet dirigit ; qd hoc ignis 1° nisi esset speculativa, 2° practica, ambo ad ut dicit mag. nisi, cur ad ignis in dirigendi potest id vitis ad dictum, & ut de certitudine, ut pote in non dici & qui Deus sup. finitum disunctiva ut d, quinq. fidei habet, & ut potest ad non id practica, & speculativa.

Ad 7m librum Met

Sed ad in cap. continet hic liber, In eo & metu, ad quod unum dirigat, fidei obri mat. libri spectat Physicis. Nec ad Lubia, de ? Physica multa docet, incidenter vi, & oculi sitia, fidei de aventa, in ? illis id fomat, & sitia dubia. Ut dicti ad primum Metric & 4or ad. satisfacere postremus quotis, ex Lubiam excitandi. Sed id & movere potest ut ad assis, sic postremus pain ex d. d. Metric, pain ex. ad. Si facimus in cognitione, & potestum ex d. 1. de id fidei assentiri, & ex d. 3a de id mihi accia, alias ex loco, in se & & opportunitate Lubia, & ipsa, de aeste quod discussio d. & & ut actu agamus, omittendus pain & hic liber.

De 8m lib. Met. Phy.

Main Suiez lib. ad dem cap. vocavit Phys; in hij q̃ se occupat circa eam Metae sensibilem, circa mani, fesm, et unionem, q̃ Suiez circa opinion ingedimur aut ex hij circaly, aut ex virtutib. ideis hij connectuntur. De hij nie vni gatur, cum ghen fecerimus, in cãlibiby, ex q̃ bi, q̃ natia fuerint ad domum Suiez lib. observanda esse: q̃ quam ad in cap. 3o dixit Phys. circa rem, et rebus nij; sunt n. numeri, ex phenibus mathematicis, ita circa ex phenibus circalibus gradati ponuntur. Qd sunt numeri, q̃ additionem mutua visibiliy, q̃ pertus diuersi sit, ita circa q̃ additionem mutua esse, aut gradati circaly, ac adeo nulla dua ejusdem ordinis sigly. Recapitulo Suiez cap. unica disp. 8a sect. sup. dum ab assertionem in q̃ negabimus 1m 2d q̃ mo sutiae, facilia intendi, et remitti posse. 2d quinq; hae opio in gliti ab aliis agitari, in hunc lib. eam remisi, ne quis [illegible] lib. sine admitiby pterirem.

Disp. Unica de Intensio, et remissione

In hac d. 1m 2o eo ordi procedet, ut prius videamus in q̃ consistat intensio, et remissio hãi; q̃ illius sit capacis, 3m eum disputemus, qd sint intensio q̃ diminuoem non grij; remissio q̃ affectiones amittunt, quando q̃ aliquot dubia, 4m illi grij sit circa hoc affectij sint, ac eandem gnam ry intensio, et remissionis sit capacis.

Articulo Unico

In q̃ consistat intensio, et remissio, et aliquot dubia circa eadem.

Ut mitere oportet duo, antegm dicamus q̃ tanto intensio perficiatur in gri aliqua, et sit remissio. 1m 2d criterionem cum duobus mij. 1o mo cum intensio q̃ illa qualitas, q̃ eadem gitas magis, ac magis intendit, in eat gi sutiri. Duo eandem gitas,

qa n° d ūnũ agere de augmento p totalem additionem novæ qualitatis: Tum in eād pte subti, ut ib exsudem actionē qualitatis p̄t in diversis ptibus subti, cũ tn̄ gravitatis in eād repperiatur. 2° nõ sumit intensio, p latitudē qũ illius ad qũ dari aõ introjicia, & nihil latitudi explicanda innovabimus, nam difficultatem pr. definit, qmõ qualitas possit in eo magi., mõ min. effectum facultas subti exhibere.

2°: Qualificatio ut experientia docet, dari qualitates aliquas capaces illius latitudinis, seu intentionis, et remissionis, p qm latitudinem, & intentionem, & remissionem subti majus aut minorem effectum facultas voicat: tad namq aqua, q̃ mõ calida, & in diversis ptibus p actiõe frigoris, ut in eād p intensiõ frigoris, ut tn frigefaciebat, paulo post, si aqua magis, ac magis frigidit, eam dein manus, magis ac magis frigidam redit. ē eadfacit de calorem adlatis, qd signum ē eiusdem intentionis in ipsa, & qa ideo aqua, ead minus ac minus refrigerat & calidior fiet, qd signum remissionis frigoris. Deinde in qualitatibus spiritualibus, in qa n dari nulla ponim, ut colligit pos qd ex arrogis divinis & in fide aliquod hic fuerim, qd n negare audebit quis, & fateri qui sanctitas nostras, recedere in intentione, cum aliqm grãm & fatem. qs negabit qm fidem, & fatem posse a Deo, magis ac magis augeri!! Tota ergo difficultas ẽ, in exponendo mõ, q̃ hæc intentiõ qualitatis, aut illius remissiõ efficiam.

Alia sententia docet intentionem fieri p additionē alicujus, aliquũ seu sui, ad aliqua pon sui, iam potentem in subti [illegible] sũ [illegible] in eād pte subti. Remissionem vō fieri p diminutionem partium, q̃ erat in eād subto, ex is subtis sũ [illegible] in eād pte subti. [illegible] ē qd aliqui [illegible], remissionem qualitatis, [illegible] ad n ē qualitatis, [illegible] ad n ē qualitatis; [illegible] in [illegible], ē [illegible] [illegible] optime [illegible] [illegible]. [illegible] intendi [illegible] [illegible] 1° de. 17. Albert. Mag. a. 10 [illegible] in 2.

p. a. 1. q. 1. ad 2um Aegid. a. 2. q. 2. Scotus q. 3. Heb. q. 6. et
alioru[m] ibi. Tol. 1. de gen. c. 3. q. 4. Conimb. ibid. c. 5. q. 5. Sclar.
in Met. d. 46. s. 1. n. 29. [illegible] q. met. cap. 3. q. 2. a. 1.
3. Fuentes d. 2. de generat. d. 27. Velez 1. 2. d. 92. cap. 3.

Probatur 1o haec sententia, quia ex eo quod qualitas intendatur per additionem gradus ad gradum, et remittatur per detractionem gradus, nulla datur repugnantia, et absque hoc modus est varius, ut patebit ex solutione objectionum, et ex opinione contrariae [illegible], ergo etc. Probatur 2o, quia haec intensio, quae [illegible] modus efficiendi habilem, [illegible] remissionem. [illegible] casus intensionis [illegible] reddit [illegible] gradum calor remissior, quod [illegible] per additionem gradus ad gradum, quando [illegible] est caliditas, et per detractionem gradus, quando [illegible] est minus calidus [illegible] ad [illegible] fit in calore, et [illegible] qualitatibus [illegible] [illegible] ordo [illegible] gradum sicut [illegible] partes calidi, et illius partes [illegible] reddens [illegible] calidum. [illegible] plures partes [illegible] calorii, si [illegible] reddit [illegible] calidius, et si vero ab aliis auferat reddet minus calidum, [illegible] ut [illegible] [illegible] fieri [illegible] calidius absque calore, [illegible] fieri [illegible] magis calidum, sive [illegible] partibus caloris, sive gradibus, aut minus calidum sine diminutione graduum, [illegible] in qualitatibus spiritualibus, quando [illegible] et gradus alius [illegible], ut [illegible] [illegible], [illegible] gradus [illegible] [illegible] [illegible] augmentum, et [illegible] alterius virtutis [illegible] augmentum [illegible] quod non augmentum fieri debeat per [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] haec [illegible] fit [illegible] per gradus [illegible], [illegible] gradus [illegible] [illegible] superadditos.

Objicies 1o. quod illi [illegible] tenent esse indivisibiles, quod ad intensionem, et [illegible], carent etiam gradu, intensionis, aut remissionis + et in [illegible] [illegible] quantum bene [illegible] [illegible] Thom. 2a 2ae q. 52 a. 2, et 2a 2ae q. 24 a. 4. [illegible] hoc loco [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] lib. 2. q. 14. [illegible] lib. 1. de gen. et plures alii, quos refert [illegible] [illegible] 2. et Suar. [illegible] n. 3. [illegible], [illegible] [illegible] lib. 4. Physic. cap. 9. text. 84. [illegible], ex calido fieri magis calidum, nullo facto in materia calido, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a sancto Thom. 1. 2ae [illegible], quod sentit [illegible], quod intensio non fiat per additionem gradus ad gradum, [illegible]

+ remissionem

subito fit magis calidum, sine additione caloris ipsi aqua. Rag. cap. c. 1.
vbi dicit, id vitari difficile, ita n. hanc in calido fit magis cali-
dum, nulla prorsus ipsius pars dicere immergente calide, & n.
erat antea calida, cum calida primus erat &c. qa in vbi do-
cet, q. calor n. efficit subito aliqui pari mei de novo, qi
dicit, n. emergente pri calida, nec d. n. existere nova pri mei,
& antea calida n. fuerat, quinimo remisit, et addidit novum calor,
q. intentiori illa pars delitiat.

Ratio 2. hi in ad ipsi, dicunt gradi aliqui
ee ea intendere, aut fieri eiusdem speci, d. hoc ei n.
pri, qa duo ridna eiusdem speci, n. di in ad sicut, nec ipsumere
vnumquid fe. Q. pti. Sicut, q. sicut multiplicia ipsi extrap.
ne, pri esse in instrum, quia d. exte, ei in subto sint pri
& q. illa ipsius extendat, si et multiplicia intensiua ipsi
pri esse in instrum. 3. n. pori gradi eiusdem speci, ei subi
et pri, et pri ex illis n. ipsumere vna fe. Q. gradi pruna di-
uersa speci, illam ipsumere vna ipsiem, & vna diu pri & illu-
tiam. 2. Subtinari hoc n. pti, qa ia calor remitti, et intensi
pri differunt, cum id ipsum aperte dicit, q. effici frigi vni-
ua, q. et hac unitas inueniri, dum erit q. ipsius, et indipen-
di, nu intendat, aut remittat q. gradi; d. q. mag. ridicum in
subto, et gradi alii mo.

Pri aliquid 1. cum gradi, ipsum sicut intendi q. gradi eius-
dem speci; n. ita tu dicis, ut vnusquisq. efficiat di-
uersam ri ipsum, d. ita dicis, ut q. conjunctim cum pridan-
tibus gradibus, vnam ri ipsum, magis intensam componant,
Ita et repugnant duae ipsi in ad subto, n. tu repugnabunt
duo gradi, aut plures, qui vniuntur ad ipsumendum vna ipsiem
q. e. quodmodo in ad subto repugnant duae ipsi totales, d.
id repugnant duae pri, aut plures gradi, & n. di plura in-
diui, d. vniuntur ad ipsum vnius integralis gradi. Nec hac
intentio ipsi sufficit erit, et ratio ipsi, & fit q. gradum eiusdem
speci, ex se mistum esse pri, qa ratio id fiat tamq. in gradi
diuersi subti, pri magis, et minus delitari, et pri subti ne diuin
d. ita intensi, & fit in ad pri subti, & prim aerea intensibi, et

non magis subsistere possit. Tandem ita hic, non dari aliquid, et proinde in gradibus intentionis, datis nihilominus unum et ita, quae aliquid, et quidem ut regnum in opere Dei, per hoc regnum dari integrum; Non autem in opere integrum, opus hoc est, ut videre ita in gradibus gratiae.

Unde hoc asserimus, quod adventus eius completus, efficiunt quod aliquid de novo gratia, quae aliquid de novo accidunt, ut ex intendunt, ante illorum adventum, id est opletum, per ea gratia caloris etc. adveniente de novo, nisi tamen duos, cum adveniant eius opletum, non componunt unum quid, sed quia aliquid, ut quidem dici debeat, ut uniformiter hic abundum, id opletum non intendat, et additione gratiae gratiam. Et opletum optimum, id inopletum dum non intentione, ita opletum sit aliquo eiusdem in eia gratia, ut dicit ad Sm. lib. Mat. d. 2. de non gradibus. l. 1. S. Fructus ita, ergo ea gratia caloris, et intentione opletum non adventu eius opleto, id inopletum, et sic ita hic gratia gratia, de novo accidentes gratia aliquid; quinimo non additione una gratiam integralem et ita, quae ita illae priores gratia eius opletum in eia gratia, id erant opletum integrum eius.

Objicies 1°. ut Scotus sed obiecto. Quia non idem aliquid, id dicit numeri, ac si aliquid addat, aut detrahat, id variat eia, id nulla gratia intendit aut remittit gratia, quae eam tunc eadem mutant. Et ita intelligendum hoc principium Dei, ut nullus gratia eiusdem, a priori parti adventus aliquid eius, qui ipsa eiusdem diversa manent, gratia mit nisi additione unitatis; nam hoc ita stat, et intra eandem eiam dentur plures gratia, et quoad adjectionem, aut abjectionem, non mutat eia; id intendat, aut remittat gratia. Ita inter, Unitas mutat eiam numeri, id gratia eiam gratia, et nova unitas, quae accepit ratio, et eiusdem id id ad alia, et aliquid componat unum. Ad hoc dicit ordinem, id maxime rationem id, nam nisi ita, ac entitas opleta, Quantitas gratia gratia, ut sit sua remissa, ordini hoc, id intensam gratiam spendam. In dicto facile id est respondere gratia principia opus aeni, et regulant, fieri intentionem gratiam et additionem gratia, et remissionem et abjectionem.

Ita opus, et ejusdem venit defendi a Dux. in 10. Ar. 17. q. 7. Soto. q. 1. q. 3. Bucl. ord. de intensione gratiae.

uitam et a Rijb. 8 mat. d. 11. c. 3. Ruiz, Silberg Secretary, Esq.
my Alberry. Docent philosophi doctores extinguiscam ignitam fieri
et novam gradum ejus ejectionem, et gradi adventitia corrupti
gradi ejus, et aliquid erat in nitro. Ex. erant in Nitro duo gradi
caloris, et miscendat calor amittent illi duo gradi in hac lentia
et calor intensior efficit nitrum. Hanc dicam Lentiam hoc fac-
ta. Quod motus abscissi tuji a g, adventitia ei ad gradi. Et g ej
remissa, et tuji a g intensior, qui adventitia ei intensa, et
et tuji ad gradi, remissa ejus ei perdit. Ergo in motu, et ni
sit generatio, et dissolui trium a g. In duam nam, et dissolui
tum in nihil abijt, sub g decidat tuji a g, et desinat in
intensio, et remissio ejusdem, cum nec sint cuiusdam rei ej
illi gradi, et insipidi g adventitium sigillatim, manent sit,
g ad latitam, sed contrarium. Et id manet ejusdem, et dum remissa
erat, erat tuji a g, gradi nam ante d. Nihil, nisi, sed ei
g remissa erat, et si cum opportuit, dum d, in remissione.

Et ne hac lentia probabilis appareat specietus ordo, ni
posse in intensio corrumpi gradi caloris 29., et
antea integer in nitro et calorem ejectione herbea adhaere,
quia nihil corrumpit a nitro sit, qui calor dissolvit, et omni-
bus illum et remisse calefaciebat id nitrum: ac adeo in-
tensia ab ni id corrumpitur, aut fit, ac hic ni corrumpit lucem,
aliudo aliam absidine &c. Et si hoc admittatur in nitro,
qui in remissione ejusdem concedendum foret: hoc dato phaenes
calor aliq ei efficiens, id satis absurdum id. Nam ungu-
aqua calida prioribus frigus ejecerat, remissio propterea
illa calor. Et quadamtenus in intensio caloris, et ait calor
remissus, et efficiat aliud intensum, sic in remissione caloris
amittent calor remissus, et accedens aliq remissio, et
leriet, a g efficiens: ut aqua paulatim illum expellat, et
ni efficiat, quij ei in addit. Hoc id aliq rij, g omnis
manifeste convincunt, habitem rerum gni rejecimus.

La lentia vitiandum id illa, et aliquat fuj intensu.
Dij g magis radicem in nitro, remittit et mi-
norem radicem in nitro, et hac stant cij illi, ij ni La

objectione virtuti, a modicum bonum ghlo, ne sine grij, et ei in-
finitum indivisibile, et Geometry ad hij et. & noi intendant
varia eum explicare Aquinij, et Mentibus diuersi ghlem mien-
di, quod hic extiam Geometricum, nomiti ij, quod hic imp Geo-
metricum extiam, sed ad eia, semp ad Geometria et mirabilia, et
ghlij mitendas, et nemittat. Et Mirandum hac exponere, 1°
qa eia, et natia si esset ij ad; qd dari n posse esse ij augmen-
tum in natia, qm ad in eia superiat. 2° qa ager gratiam in-
ducit de eia ptia, cm posse inducere de natia, & nihil et Geo-
metria in natia. qd si ager eiam ptia, et ghlij, rotam natura
ducere, quod et fecit, et effecit in natia, quod n efficiet hac,
n effecta illa i natia.

Ad. Et Aquinas affirmat intentiam, Deum ho-
mem, in ad indivisibile ghlij, cm grij, pen, qa ni-
tenye, magis, ac magis adhaeret de ptia subtis, et ei magis,
ac magis adhaerat de subtis, cum remisse ghlas, n adhaerat
magis, ac magis. Porro explicandum n sit, qd sit magis
ac magis adhaerere de ptia subtis, nisi indivisibile, ghlem ipsi pnqe
ghlatis. Dne in hac ptia indivisibili, sit substrimum esse
in ptia dependens subtia ptia, cm sit totum entitis, Explicare
Aliam mentem appellando illam adhaerentiam maj. n Deum in
entis ptia, et in entis modali unionis, sine inhaerentia ghlij adhae-
rent et unit, et acquirit a ipsis, quam ghlij in ratione entis
sine aliqua additione nouae ghlij, qd ad mō ghlij intendit
sine additione noui grij, et Aliam rationem.

Dubium nij exponi ptia hic mij discuti. 1° si dicat
unionem potiorem intensiorem illius ghlij ad subtum,
tolli & adventi alterius unionis ghlij. 2° si dicat in ista
unione latiorem dispositionem cm grij successive unitur ptia,
in unione aliae rei, & elegant 1m impugnant, qa ager ita,
ut paulo ante dictum, n expellit rationem illi ghlem
introducit. Quia cm remisse ghlij et tollatur unij, et ela-
gij gradatim remittendo expellit, n fecit unionem ghlij

cum sitis, id destruit. Tandem si hic Deus admittatur, unio potest, seu inhaerentia, quia Deus est ens, a quibus entia dicuntur intendi, et remitti, non quidem, in quibus nulla facta est mutatio.

Si dicant 2m unionem explicandi, dicamus unionem hic latitudinem, quae intendat, cum negotio destruat hoc effugium. 1o qa iam id unum dicat, quod quibus intendatur, et remittatur, non ipsa, id illius unio intensionem capere. 2o si hoc dicat, tunc pere respondent latitudinem fieri intensiorem, in quibus quia cum superius meae, cum concedunt id necessarium in unione quibus, et ita, quod ipsi oppositum quibus quibus: illa autem quibus, adhuc solum aptient gradibus, et ratione cum sentiunt. Et sunt id oppositum dicit et informant, qa quibus in naturae, non autem fieri pari, id solum magis hoc id dicit, quia ipsi potestia mutatio sublata, siquidem haec quibus addum ad hunc variat, et non recipit alterio pari: et quibus iam interior id non mutatur quibus addum ad hunc, quia non in id id, et in id id dicit; id solum mutatur in sua intensione entis, in quibus aliter fieri quibus nativo recipere.

3m dubit id, ex quibus intensiis, et remissis, si eiusdem effectus, non solum specifice, id est indivisibiliter, aut diversae, ita ut unus quibus in effectus altero, et natio alio superat. Nec puri illa quibus in aliquo quibus, id id, nec id solum id id. Respondeo nihil, qa affirmative, et negative non haiunt dubij habitis, probabilior tamen visa id sententia unionis. 1o de gen. c. 4. q. 2. a. 3.; qui cupit legendum Bag. 1. 2a. d. 82. q. 6. n. 25. Rep. d. mer. q. 11. c. 4., qui docent quibus intensionis id id eiusdem effectus indivisibiliter, nec unum id alio effectionem, id id valuit fieri magnum ignis, aquae do. fri hac ratione 1o qa fri entis quibus in id quibus id hujusmodi effectionis tamen quibus in intensionis, in quibus, id solum, et id quibus id supplet id 1m, id id id non id qa iam alium in sutro intellexit, qm si id intellexisset, illi fuisset quibus

quod et [illegible] fiat. Sed 2° Obj. dari subordinationem in aliquibus, non dari processum in infinitum; hæc namque propositio vera est, cum in eis ad unum primum devenimus, et in quibus infinitum, nulquam dari aliquid ita primum, ut non sit aliquid prius; nec dari aliquid ita ultimum, ut non sit aliquid illo posterius, cum unusquisque gradus, habet finem, et gradus ipsorum, et mutuorum inferior specialissimatice, si ut videtur hoc non nominem dari id, quod gradus intermedios, interaut subordinationem, nec unum alterum suppeditat, et alio sit nobilior. Dicere non est difficile, quod gradus habent infinitos gradus, et quod nunquam unum sit ita L, ut aliquem L superiorem non possit fieri.

Sed 3° contra Sentiam. Solum non dicunt aliquis homines posse bria bona opera, si quis L. si habitus fuerit, et alia ultima, et e ö; qui Deus non dicit gratiam et augmentum gratiæ, ad sanctitatem vitæ, atque adeo ad sanctum parum refert, quod bria illa opera, hunc, et illum obtineant finem, parum et refert, quod gratia gratiæ infundendæ, hunc aut illum finem tendat, et quod L. fuerit infusum, possit a Deo infundi ultimum, hunc effectum esse unum atque alium: et ab eo ex appetitu, quod ex merito inæqualis vitæ gratiæ, et integerrime premium, si gratia, sit æqualis, ad unum proprium pertinent diversi hujusmodi in gratia, gratia unum habet non gratia gratiæ, aliter dicunt; Dicitur hi hujusmodi autem aliquid magnitudinis, unus habet unum gradum gratiæ, et ab superio gradu, si gratia sunt effectum immersa, non premium tribuit illi, et hic sed gratia gratiæ, sicut illi infundit superiorem gratiam, et in Sorte a gratia augeant, et longe effectum gratiæ gratiam infundit illi alteri, in quo fuit aliquid magnitudinis, et inferior gratiæ. Sed non aliquam ratio per in pha, ut differentiæ auctorum erit. Ad 1° in introductionem L. gratiæ celoni in sutro hanc 8° gradus fortioris, expellit, et expelli ab ultimum gratiæ frigoris, et nunquam dicit, quod nunquam expellant L. gratiæ frigoris, et dicunt, quod in gratia sunt aliquid effectus, et aliquid in expelli post a frigore gratiæ, et nullo expellunt L. et hic aliquem effectum, cum sito L. gratiæ caloris, ut dicunt oppositi tempore, indubitatum in sutro; Tandem ad, et

ea ut optime mentat Vazq. nulla ∴ oppositio tenetur nec, & difficultatem solvit.

Oppositio tertia, & ultima hic quæ intenditur, est in quibus in effectibus individuis, Deus & naturalis causa simul supponitur, unum pugnat subiectum ab eo. mat. 26. a nō 30. cap. 2°. Si quis ut aliquid effectuis individuali, ut repugnante augeri gloriam intensive in infinitum. Et si hoc repugnat ex eo ergo quia ut intuitive in effectuis nec id sic intuitive in infinitum fieri potest. 2° Si quis intensius sint aliquid perfectius, si calidum ut unum, in diversis subiectis, et efficacius potest generare calorem, ut unum; et in eodem subiecto potest generare et quia calorem, cum calore illi gradualis, et eiusdem ordinis effectuis, et multiplicitate subiecti, sit ordo perfectionis. Et si ab quia intensius eiusdem ordinis, non potest assignari nō, cur unum potius, a subiecto expellatur, quia alius, et inconveniens id dicit, si diversum subiectum effectum, dicit id dicit gradus in quo intensio, et id gradus in quo remisso esset id fieri, cum gradus ima, cum magis ad quia, id pugnare inter se, ex ergo unum esset effectus, et ex eo et dicitur oppositum dictum, ex hoc in gradibus remissis semper, repugnantiam remissi quia, ut dicit et id in subiecto gradus ut introducat magis quia calorem, et ab quia quia expellant, et multum; cum quia calorem quia augeat repugnet ex gradibus singulis. Ultimo si quia ceteris eiusdem ordinis effectuis, Deus in Deo fiat diversum et lumen gloriæ intensius, et lumen remissius, quinque exercitus, et effectus videntur illa, et quia visio eorum humanitatis unum esset, et lumen et intensius, id gloria videbitur in Deo fiat ex cō. 1. q. quia quia intensius, et magis in effectuis, id lumen intensius, in unit in Deo, id dicit, ut melius, et id ut gloria uomant hic.

Ad hæc argumenta dicitur quod repugnare augeri intensive in infinitum, et quia et eiusdem ordinis effectuis. 1° Ex limitata capacitate subiecti. 2° Ex limitata virtute agentis. 3° ex limitata non posse, & intendi, & ad certum, et non plus

ny quij detraha d. Et 2m dico calidum ut unum posse in
diversis subiectis, in quibus multum excitabit calorem, producere calo-
rem ut unum, si illis simul simul applicentur. Nam quij
illa 2 si simul effectum, aut diversum ab illis illa
calore ut licuit, hic supposito, quia calidum ut duo illa sibi ap-
plicata producunt unum quinque calorij, et potest ut pote, in sub-
tio calido, ut tria, non id inveniat dicit sit tale subiectum
Et hic negatur, quod calidum ut unum, magis posit producere calorem,
ut 3.

Ad 3m argum. ad Deum pertinet de A. non pertinere
determinare id ad unitatem, nec ab eo determinari
ut potius expellat, aut introducat istum vel quij. Et ad illa
2am patet eiusdem argumentum optime in illa parte, quod
quij ipsi, si pugnarent inter se, quasi mali, quanto magis ac-
cidentia, si ad idem, quod si pugnarent inter se quasi mali in
corpore. Et quamvis quod aeria substantia in aliis corporibus
minus expellant in quibus intrant. Et nec hujus est ratio quia
quodque subiectum habet capacitatem, ad quij tot, in quibus certum
numerum intentionum omnis aeris, quia capacitas impleta, aut quia quij
eiusdem speciei, quia quij aeram aeris triandi sic quia calo-
rij, et quinque quij. Et quia hac capacitas impleta fuerit,
si pugnabunt inter se quij, sicut dicit, in eo subiecto calo
ut 3o ad frigore ut 2o.

Ad ultimum argum. est Doctor. summus ad Deum
sentiam, qui nititur 1. p. d. 10. c. Ex in Bea-
tione Beatae nullam in Deo cerni posse a Beatis, et ideo
si aliquis quia sicut quia se ipsum, aut secundum, et ita
in hoc non decidit, nullam difficultatem continet argum., et
propter oppositum ad principium, quia cum certis pugnantibus
ad 4m q. reduci quia lumen intentionis indeni ad illud in-
telligentia, quia quia lumen remissius, et est plenus lux, qui-
nij nunc quij luminij sive intentionis ordinis, et lumina
ipsa quia quia dicit, quia a Deo, si intentio quia, diversitas
numerica luminij intentionis, et remissio, sicut dicit inter illa
dicta hoc dicta, quia cum it quia, si quia vigor, quia si auctor

sit ni aliquis, qui alia præ oculis habet, et solum melius videt oculis; et videt plura et ora, quæ præ habetur.

2m dubium, et subita, quomodo illa sit, si mana, et præ se mæ, sed tamen subita ipsa intentione, et remissione sit capax? Hoc dubium explicandum est ex mente Sancto Thom. 1. p. q. 76. ad 4. ad quartum, et 1. 2. q. 52. a. 1. Ubi expresse docet formam substantiam non intendi, aut remitti, et hic suam rationem capit subita d. 46. Mat. 52. a. n. 2. Tom. 8. Mat. c. 3. q. 4. 52. quo hanc rationem 2. Thes. Deinde principaliter. Thes. en St. Thom. et in præsenti absolute, substantiam non subiacere magis, et minus, et plane verum non esse, si subita intendant, aut remittant; de illa. n. iam tractat Sanct. ad mio, ac de quibus magis, et minus suscipit, et possit intendi, specialiter non loquitur de mia, et subita spiritali, si ea perfecta sit, et imperfecta. Omnium tui sit habitus, et ac. n. oia ita se habent, ut nullo mio sint ni subito, ut manifestum ex considerantibus, et intentio, et remissio hunc dat, quod præ respicat non eandem gratiam subiti, aut ni ea loquuntur, qui &c.

2. ni qui mathes id qui ea id qi ad mia dare.

et At cum præ subitis, si ha præ intendere, et remittere, cum magna intentio præ fuit data sit capabilis præ vita, dum intenderet qui mali, qui oria subitalis, et a mia expelleret, eandem main intraret, quo ergo eandem alia qui gratia introduceret, hoc dubium &c.

Qui Deus expenia aliquali in aqua amissa oia fuit frigiditas, si hat sume calida, et nihilominus Rotum subito ad 2am frigiditatem allatus igne, qui bene adhibita etiam frigoris, remisitur, et intensibilem ei in aqua, non vero frigiam, quam si qui oia intendere, et remittere ei est, et iterum in aqua reponant frigus. Et ne huius rei a gratia, quam in qui sit tantum radix omnium gratiarum, oportebat, ut invariabilis ei est, nec intensio aut remissio subiaceret, ut qui meante, qui ei, et sui gratiarum invariant.

Ne mis id qui 3o, ga t ii invariabile plenamente,

si enim in spiritu, et solum huiusmodi extensam, ut neque gen-
ere et nec extensa, aut operatio, quae apparet in mente spiritu-
de ni Deo, non ideo sequitur quia sunt spiritus, et naturam
erat ad intellectiva, nihil forte, sine rei existentia, quae non repug-
net intellectui aut voluntati, quemadmodum nec spiritus.

Tertium dubium de qua quae, et intendat aut remittat.

Hic negat ut Ferro sup. q. 3. a. 2. Suar. sup. n. 8.
Fundat quia quae quidem naturae non repugnat quia sunt, cum
sit impenetrabilis, et ad hoc pertinet quia extensa, non ideo repu-
gnare, quia cum intensio quia sunt repugnet, non dant ni quae,
quae si simplex quia sunt sunt hic, quia et ni quanto, hoc ei
ei accit nihil, ergo diu non potest intensio et remissio, quia non fun-
dito quae quae, cum sit perfectae mae, et a quae essentia, ut ni dicimus
dicimus, sic eadem mam habet, et intensio concat quemadmodum
mae quae. Non offerit huic dubio, quae quae cum naturae vehiat u-
mitti. Quae cum commensurat intendi, qua illa variae et quae omnia
ad hanc mia. Et magis nus pia quae replicant sup pia sunt, et
magis de shunt, et dilatant, et tm ut eorum intensio possu-
bus pia pia sup pia sunt replicata. Haniae vo, et dia-
nitas quae cibi dabit si quae, ut ex iny pienio constat, pinenta
ad quam spiri, da quae statim dijam, et intendat aut remittat.

Quartum dubium de ea quae pienta et ea intendant, aut
remittant. Ceo negat eum citati Ant. et pia apeum
Enumeria, nam ea non suscipit magis, aut minus, neque in-
tendit rei sui, et rei funti, si hoc fuerit quia, et suscipit
magis, et minus principia rei funti, si illud non sit quia,
quia varias ea, sicut quae quae varae in funti, sed ea, et
quae, si tui sit capax intensio, intendit haut remittit rei illi.
Non ta rei sui, ut pia in substali generae, quae eam eam aoi
participat. Nec ta intendit quemadmodum nec tui. Et ita
constat quae non intendat ea sit denuae extinseca. Et Quae
si ea sit durae quae, quae intendat, aut remittat, intendat
et et remittat Durae tali quae, rei eae, et varae quae, ea
quae Ad. Reliquae Durae extensae sonae ea ma, non ta intensio
lae, cum non sint Durae rem, quae intendant? Ex Deo, et hae,